

подробности отъ мнозина Св.—горцы, кои то сами ся чюдяхъ на това. Този калугеръ, роденъ Българинъ, съ двама та си другари, събиралъ цвѣта около самый тѣ връхъ на горъ тѣ и, като някъкъ подлѣтналъ на единъ гладкъ камъкъ, изгубилъ равновѣсіе и полѣтялъ на долу въ безднъ тѣ. Кога то хвърчалъ, той ся закачилъ съ поясъ тѣ си на единъ издаденъ камъкъ и повисналъ. Надежда оживила Българинъ тѣ, и той началъ да търси място да си опрѣ крака та, и послѣ да поиска отъ другары тѣ си да му спуснатъ вѣже, нѣ едвѣмъ ся опрѣлъ малко, поясъ тѣ ся откачилъ, и нещастный тѣ пакъ полѣтялъ на долу. При само то дѣно на безднъ тѣ, нему ся качило джюбе то за единъ трѣнь, и отъ тамъ вече, той самъ си скочилъ на земіятъ и си счупилъ и два та крака. Между това, другары тѣ му, по обичай тѣ, като ся помолили на брѣеници тѣ, за упокой на погыналый, предпазливо ся спуснали на дѣно то на пропасть тѣ, да търсѣятъ кокалытѣ му и да земѣтъ събраны тѣ му цвѣта, за да ся не изгубѣтъ,—глѣдѣтъ, а той си сѣди подъ едно дърво, обез'—умялъ отъ страхъ. Сега този Българинъ служи за предметъ на всеобщо удивленіе въ Св. Горъ. Той самичкъ едвѣмъ вярва на паданіе то и спасеніе то си; нѣ отъ тогава на самъ, той ся е заклѣлъ вече да събирѣ цвѣта.

Сѣка година гинѣтъ по няколко калугеры, кои ходѣтъ та събирѣтъ цвѣта. Нѣ тѣзы поучителны примѣры не вразумявѣтъ дързостливы тѣ, доста спокойно глѣдѣтъ тѣ на тая гибель и неустрашиме ся катерѣтъ по оныя сѣщы тѣ стрѣмнины, отъ кои то не една и не двѣ камилавки сѣ ся събарялы въ пропасть тѣ. Даже цѣна та на цвѣта та, при сичкъ тѣ трудности въ добиваніе то имъ, е твърдѣ евтена, доста ниска: едно топче отъ 10 цвѣтица ся дава за 30 пары.

Единъ нѣтъ, кога то купувахъ такыва цвѣта, азъ ся разговорихъ съ калугеринъ тѣ, кой то повече отъ 10